

Jak?

(neurčitě) *Ne destrukcí, přemodelováním.*

Desátý případ na otázky tohoto typu dále neodpovídal, a i další subjekty, které něco o takto poškozených duších věděly, byly dost skoupé na slovo. Později se dozvíme víc o formování a obnovování inteligentní energie. Většina duší je schopna sama vyřešit problém svého „znečištění“. Cena, kterou platíme za zlé skutky, a odměna za dobré činy vyplývají ze zákonů karmy. Následkem ublížení druhým bude pokání, což znamená, že v karmickém cyklu spravedlnosti budeme budoucími oběťmi. V *Bhagavadgítě**), posvátné knize Východu, jež je prověřená tisíciletími, je pasáž, kde se píše, že „duše, jež podlehly zlu, musejí zachránit svou ctnost“.

Žádná studie o životě po smrti nemá význam, pokud nepoukazuje na to, jak souvisí karma s příčinou a se spravedlností pro všechny. Karma sama o sobě neznamená dobré ani zlé skutky. Je spíš výsledkem pozitivních a negativních činností v životě. Zákonitost, že „v životě ne-existují nepředvídatelné události“, neznamená, že nás karma někam žene. Ve skutečnosti nás vede kupředu tím, že se učíme skrze své lekce. Náš osud je ovlivněný naší minulostí, před níž nemůžeme utéct, obzvlášť pokud jsme někomu ublížili.

Klíčem k vývoji je porozumění, že máme schopnost učinit ve svém životě změny a mít odvahu je učinit, když si uvědomíme, že to, co děláme, pro nás není dobré. Překonáváním strachu a přijetím rizika se naše karmické vzory přizpůsobují výsledkům nového výběru. Na konci každého života je lepší podstoupit i tu nejtěžší kritiku od svého průvodce než se setkat s monstrem, které má pohltit naše duše. To je důvod, proč je karma zároveň spravedlivá i milosrdná. S pomocí svých duchovních poradců a duší,

*) doslova *Zpěv Vznešeného*. Filozoficko-básnická skladba, která je považována za evangelium hinduizmu – pozn. red.

kteří putují s námi, se rozhodujeme přijmout vhodný způsob spravedlnosti, jímž jsme vedeni.

Někteří lidé věřící v reinkarnaci si myslí, že pokud se negativní duše nenaucily svoje lekce během určitého množství životů, budou odstraněné a nahrazené pilnějším. Moje subjekty to však popřely.

Neexistuje cesta sebeobjevování, která by byla pro všechny duše stejná. Jak mi řekl jeden z mých pacientů, „některé duše jsou poslány na Zemi v době války“. To znamená, že je duším poskytnut čas a příležitost učinit pro jejich růst významné změny. Duše, které pokračují v negativních postojích v lidských tělech, musejí tyto těžkosti překonat tím, že budou neustále usilovat o změnu. Z toho, co jsem se dozvěděl, nezůstává na duši, jež na sobě během mnoha životů na této planetě usilovně pracuje, žádná karma.

Stále zůstává otevřená otázka, zda by měla být duše považována za „chybnou“ proto, že se účastní iracionálních, asociálních a destruktivních činů. Duše se musejí naučit zvládat různé způsoby chování spojené s lidskými bytostmi, k nimž jsou přiděleny. Stálá identita duše označuje lidskou mysl jednoznačným způsobem, který je pro ni typický. Přesto jsem však zjistil určitou dvojakost mezi myslí duše a lidským mozkem. Budu o tom hovořit v pozdějších kapitolách, až bude čtenář vědět více o existenci duší v duchovním světě.

V. ORIENTACE

Když entity, které na nás čekají po příchodu do duchovního světa, odejdou, jsme připraveni odejít na místo léčení. Potom následuje další krok zaměřený na přeorientování duše na duchovní prostředí. Na tomto místě jsme často svými průvodci zkoušení.

Oblasti v duchovním světě nazývám obvykle *místo* nebo *prostor* kvůli jednoduché identifikaci, protože se nacházíme v nefyzickém vesmíru. Moji klienti popisují táž místa podobným způsobem, ale používají jiné označení, např. *komora, kajuta, zóna odpočinku při přechodu mezi prostory*, ale nejčastěji používají označení *místo léčení*.

Já sám si to představuji jako jakousi polní nemocnici pro zraněné duše přicházející z pozemského bojiště. Popis takové nemocnice v podání vyspělé duše, která touto „revitalizací“ prošla víckrát, najdete v dalším případě.

JEDENÁCTÝ PŘÍPAD

Kam jde tvoje duše po setkání s blízkými při vstupu do duchovního světa?

Chvilí jsem sám. Pohybuji se neuvěřitelně daleko.

Co se děje?

Jsem veden neviditelnou silou na odlehlejší místo – je to vstup do prostoru čisté energie.

K čemu bys to přirovnal?

Je to – léčivá loď.

Popiš co nejpodrobněji, co prožíváš.

Jsem uvnitř teplého, zářivého světla. Prochází mnou jako proud tekoucí energie. Je to jako proud páry. Nejprve kolem mne víří, potom se jemně dotýká mé duše, jako by byl živý. Pak mnou proniká jako oheň a já se cítím, jako bych byl v koupeli, jež mne očišťuje a uzdravuje od všech zranění.

Někdo tě koupe, nebo je to jen hojivý proud světla přicházející zvenčí?

Jsem sám, ale to koupání je řízené. Koupe se moje podstata, která se obnovuje po pobytu na Zemi.

Slyšel jsem, že je to, jako když si po dlouhém pracovním dni dáš sprchu.

(smích) *Po dlouhém pracovním životě. Je to ale mnohem příjemnější a přitom nejsem vůbec mokrý.*

Když nemáš fyzické tělo, jak může tato energetická sprcha léčit tvoji duši?

Tím, že se dotýká mého bytí. Můj předcházející život v těle byl velmi unavující.

Cheš říct, že problémy s tělem a lidskou myslí poznamenají duši emocionálně i po smrti?

Ano! Moje sebeuvědomění – kdo jsem jako bytost – bylo ovlivněno mozkem a tělem, ve kterém jsem se nacházel.

I když ses od toho těla navždy oddělil?

Každé tělo na tobě zanechá otisk, přinejmenším na určitou dobu. Některá z těl, která jsem míval, ve mně zanechala nesmazatelné stopy. I když se od nich osvobodíš, zůstávají zvláštní vzpomínky na těla v určitých životech.

Vraťme se teď k naší léčebné sprše. Řekni, jak se cítíš?

Jsem ve světle. Prochází skrze moji duši a očisťuje mě od většiny negativních „virů“. Dovoluje mi, abych se zbavil závazků z předcházejícího života, a zároveň přináší návrat k úplnosti.

Má tato sprcha stejný vliv na všechny?

(pauza) *Když jsem byl mladší a méně zkušený, přicházel jsem sem v horším stavu – tato energie jako by byla méně účinná, protože jsem ji neuměl využít k dokonalému očistění se od negativity. Stará zranění mě bolela déle, i když na mne působila léčebná energie.*

Myslím, že rozumím. Co děláš teď?

Jakmile jsem uzdravený, odcházím na tiché místo, kde se setkám se svým průvodcem.

Místo, které jsem nazval *léčebná sprcha*, je počátkem rehabilitace vracejících se duší. Následující stupeň nazvaný *orientace* (následuje neodkladně hlavně u mladých duší) je setkání s průvodcem. Očištěná duše přichází k průvodci, aby spolu stručně zhodnotili život, který právě skončil. Orientace je tu jakýmsi vstupním pohovorem poskytujícím další emocionální uvolnění a vyladění při vstupu do duchovního světa.

Lidé v hypnóze, kteří podstupují tento druh setkání s průvodcem, hovoří o jemném, laskavém, ale zároveň hod-noticím přístupu. Tohoto průvodce si můžete představit jako svého nejoblíbenějšího učitele ze základní školy. Je to přímý člověk, kterému na vás záleží, zná všechny vaše učební návyky, vaše silné i slabé stránky, vaše obavy. Je vždy připraven s vámi pracovat, stačí jen, abyste projevíli přání pokračovat ve výuce. Pokud si to nepřejete, nerozvíjí se. Před tímto učitelem nic neschováte. Při telepatické komunikaci nemá smysl žádné vykrucování ani lhaní.

Příběh scén, během nichž probíhá orientace, je různý – záleží na stavu duše po návratu do duchovního světa. Duše uvádějí, že orientace probíhá v oddělené „místnosti“.

Prostředky a intenzita této první komunikace jsou po každém životě jiné. Následující případ je příkladem orientace, která svědčí o tom, že vyšší síla si přeje přinést vracející se duši klid.

DVANÁCTÝ PŘÍPAD

Uprostřed prostoru je můj dětský pokoj, ve kterém jsem prožil nešťastnější chvíle dětství. Vidím známou tapetu posázenou růžemi, postel se čtyřmi plakáty a vrzajícím pérováním pod hrubou prošívanou přikrývkou od babičky. Když jsem míval problémy, vedl jsem s babičkou zcela pravdivé rozhovory – babička je tady, sedí na pelesti postele obklopená mými oblíbenými plyšovými zvířátky a čeká na mě. Její vrásčitá tvář je jako vždy plná lásky. Po chvíli si uvědomuji, že je to můj průvodce Amephus. Mluví s ním o smutných i veselých obdobích života, který jsem právě skončil. Ví, že jsem udělal chyby, ale on je ke mně velmi laskavý. Když na to vzpomínám, smějeme se tomu i pláčeme. Diskutujeme o tom, co jsem měl se svým životem udělat a neudělat. Konec je dobrý. Ví, že si mám v tomto překrásném světě odpočinout. Odpočinek potřebuji. Nezájímá mne, jestli ještě někdy půjdu zpět na Zemi – můj skutečný domov je tady.

Pokročilejší duše v této fázi zjevně orientaci nepotřebují. Neznačená to však, že by deset procent mých klientů jednoduše „proplavalo“ na vlně návratu ke svým průvodcům. Každý je za své minulé životy zodpovědný. Hodnotí se přitom způsob, jakým se jednotlivec vypořádal se svými životními úkoly. S pokročilejšími dušemi vedou vstupní rozhovory Místři učitelé až později. Méně zkušeným duším se však věnuje mimořádná pozornost hned na počátku, protože náhlý přechod z fyzického do duchovního světa je pro ně mnohem těžší.

Následující případ prochází hlubší duchovní orientací s terapeutickým zaměřením. Pro průvodce je typické

zkoumání pocitů a postojů s ohledem na budoucí chování. Klientem je ve třináctém případě silná, impozantní dvaatřicetiletá žena s neobvyklou výškou i váhou. Hester v džínech, pohorkách a špatně padnoucí bundě jednoho dne vzrušeně vpadla do mé ordinace.

Její problém sestával ze tří částí. Byla nespokojená se svým životem úspěšné realitní makléřky, neboť byl příliš materialistický a nenaplňoval ji. Zároveň pociťovala nedostatek ženské sexuality. Vzpomínala na svou šatnu plnou krásných šatů, které si však nedokázala obléci. Celý život úspěšně manipulovala s muži, protože „je ve mně mužská agresivita, která zároveň způsobuje, že se necítím být tak úplně ženou“. Jako dítě odmítala panenky a sukně a víc ji přitahovalo sportování s chlapci.

Její mužské pocity se s věkem neměnily – vdala se za muže, který přijal fakt, že v jejich vztahu je dominantní ona. Řekla mi, že jejich intimní život byl příjemný, dokud ji muž mohl fyzicky ovládat, což pokládal za vzrušující. Bolesti hlavy na pravé straně nad uchem, kterými trpěla, lékaři spojovali se stresem.

Zjistil jsem, že tato pacientka prožila dříve sérii mužských životů kulminujících krátkým životem prokurátora Rosse Feldona ze státu Oklahoma. V roce 1880 právě jako Ross spáchala ve věku třiatřiceti let sebevraždu. Střelila se do hlavy v hotelovém pokoji. Byla zoufalá, jakým směrem se ubíral její (jeho) život soudního prokurátora.

V dialogu je zřejmá narůstající intenzita emocí. Regresní terapeuti znají tento stav jako zvýšenou reaktivitu, při níž nastává prožívání nového života, na rozdíl od stavu transu, kdy je subjekt účastníkem-pozorovatelem.

TŘINÁCTÝ PŘÍPAD

Kam jdeš po opuštění léčebné sprchy?

(s obavami) *Na setkání se svým průvodcem.*

Kdo je to?

(pauza) *Dees. Ne... jmenuje se Clodees.*

Mluvila jsi s ním už při vstupu do duchovního světa? *Nebyla jsem ještě připravená. Chtěla jsem vidět jen své rodiče.*

Proč jdeš na setkání s Clodeesem?

Musím se podrobit zúčtování, sebehodnocení. Děláme to po každém životě, ale teď jsem na tom opravdu špatně.

Proč?

Protože jsem spáchala sebevraždu.

Pokud někdo na Zemi spáchá sebevraždu, je za to v duchovním světě potrestaný?

Ne, to ne. Neexistuje tu nic, jako je trest v pozemském životě. Clodees bude zklamáný, že jsem odešla tak brzy a neměla odvahu čelit těžkostem. Taková smrt znamená, že se musím později vrátit zpět a s touto situací se vypořádat v jiném životě. Příliš brzkým návratem jsem zbytečně ztratila hodně času.

Takže tě za spáchání sebevraždy nebude nikdo od-suzovat?

(chvilí přemýšlí) *No, moji přátelé mě určitě nebudou plácát radostí po zádech – je mi smutno z toho, co jsem udělala.*

Poznámka: Tento přístup k sebevraždě je v duchovním světě obvyklý, ale chtěl bych k tomu něco dodat. Ti, kteří volí sebevraždu jako způsob úniku ze stavu chronické fyzické bolesti nebo naprosté neschopnosti řešit své problémy na Zemi, nepociťují jako duše lítost ani výčitky svědomí. Jejich průvodci a přátelé mají i více pochopení k motivaci, která vedla k sebevraždě.

Dobře, přesuňme se tedy ke tvému setkání s Clodeesem. Nejdříve popiš místo, kde setkání probíhá.